

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen:

hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:

„Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Kérik az ígatast díjakat az ígatastnyelven együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasábos petisior első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Bocskeréken, hova az előfizetési pénzek és ígatast díjak küldendők.

Öszinte szavak arról, vajjon kell-e nekünk háboruba menni?

Az újabb történelemben Görgey Arthurnak az oroszok előtti fegyverlerakásán kívül egy tett sem töltheti el oly undorral a gondolkodó, igazságos bírálót, mint az oroszok azon cselekedete, hogy minden elfogadható ok és alap nélkül, egy neki semmivel sem vétett nemzet országába rontott, azt tüzzel és vassal pusztította kegyetlenkedések közt, tulnyomó ereje folytán győztes lett az idegen földön. Egy nemzet legdrágább kincsét, az anyaföldet, a drága hazát, a hon-szeretet kétségbeesett viadalát tiporta lábál szerté a részrehajlatlan utókor elítélő, lesújtó bírálatát hívta ki maga ellen. Legmélyebb megvetését érdemli tehát minden igazságszerető embernek, e nemzetjogot tipró nép, ép úgy mint a rablói, ki bizva fegyverének tuhatalmában, elragadja mások véres verejétekkel gyűjtött garasát.

Mindannak dacára minden magyar hazafi, ki nem csupán szívvel, de szívből és észszel csinál politikát, ki a nemzet vérének nem tekint a víznek: most még nem fogja elérkezettnek látni az időt, hogy mi az angollal háboruba menjünk az orosz ellen.

Nem tarthatja czélszerűnek a háborút a következő okokból:

1-ször mert az angollal most szövetségre lépni, az annyit jelentene, mint oly dolognak a végét megfogni, melynek az elejét sem ismerjük még biztosan. Maga az angol, habár állig fegyverkeztek, habár Indiából is hozott már katonákat, és habár hajórajja az egész közép-területet előzöni: még mindig és igen okosan, diplomatikus uton iparkodik a differenciákat kiegyenlíteni, és e perczen korántsem biztos még, hogy egy angol-orosz háború egyáltalában

kitör-e? S mi egy oly hatalomnak a háboruban leendő szövetségeseül ajánlkozunk, mely azt mondaná, lassan a testtel, hisz még mi sem tudjuk hányadán vagyunk? Tehát még a dolog eleje se ismeretes előttünk, és mi a végét akarunk, a háboruban való részvételt? Amint az ügyek most állanak, háromnegyedrészt biztossággal azt lehet állítani, hogy az orosz engedni fog, és szent lesz a béke a két fötényező, az angol és orosz között, kik most még fogycsorigva állanak egymással szemközt, s mi akkor, csupa önfeláldozásból és jóakarattal, meglehetősen nevéseges szerepet játszának, ha szövetségeseink ajánlkozunk és reánk egy csepp szükség nem volna többé!

De nem tarthatja czélszerűnek a gondolkodó politikus a minden áron való háboruba-menetet:

2-ször azért, mert magyar vér csak akkor folyjon, ha a magyar haza forog veszélyben, ha e drága földet merik bántani, megtámadni, annak léteérdekét sérteni.

Igenis, itt haljunk meg, ha kell, a haza, a király védelmében, de a magyar ifjuság, a nemzet jövő reményének vérének ne ontsuk hangzó frázisok kedvéért s másokért! Ezt megengedjük, hogy igen önző, de szükségparancsolta politika. — Még ha kétszer annyian volnánk, mint vagyunk, még akkor sem szabadna csupa sympathiából nemzetünk színét-javát, fiatalságát, öldöső háboruba küldeni, ha saját hazánk érdeke nincs veszélyeztetve, hát meg úgy, midőn ugyanis elég kevesen vagyunk. Az egyedül álló egyén odaadhatja vagyonát, vérének, kedve, tettszé szerint. A családapának már számolnia kell családjával. A honfinak pedig hazájával, és annak csak akkor szabad kockáztatni életét, ha maga a haza java úgy kívánja. Igenis, ha hazánk érdeke megkívánja, találkozni fogunk az

angollal „a Themse partjánál”, hogy a Duna partjait is megvédjük, de addig kímélünk kell magunkat. Hisz e tekintetben éppen az angol szolgálhat nekünk intő és buzdító példaul. Az angolnak máris egyik léteérdeke, a kereskedelem, világhatalmának egyik fötényezője, az indiai gyarmatok forognak veszélyben, és mégis még mindig alkudozik és diplomatikus uton, tintával, vér nélkül iparkodik tisztába hozni az ügyet és mi a magyar vért, országunk speciális érdeke nélkül ontsuk, neki menjünk fejünkkel a falnak?

Mert, kérdezzük, országunk mily léteérdekei forognak veszélyben? Mily kára háramlott hazánknak az orosz-török háborúból?

Nem hogy kára, de történeti jelentőségű haszon háramlott e háborúból reánk! Elértük azt, mit az orosz-török háború nélkül tán sohasem értünk volna el. Román testvéreink észretértek és bezedik látni, hogy a nagy orosz világ, e kis magyar világon kívül számukra sincsen hely, s hogy nekik is itt a közös földön élniök s halniök kell, inkább mintsem az orosz perfidia, és nem akarjuk mondani — kancsuka — de az önkény alatt meghalni és eltespedni!

Az, ki sulyt fektet arra, hogy egy hazának bármily vallásu vagy nemzeti-ségi polgárai, békés egyetértésben, testvériségben éljenek egymással: nem fogja kicsinyelni az orosz-török háborúból reánk származott e vívmányt, és minthogy részünkről vérontás nélkül éretelt el, legalább is olyan nagyra fogja becsülni, mintha a törökkel szövetekezve vérontás mellett egy pár csatát nyertünk és néhány ezer munkást leöldöstünk volna.

3-szor: nem tartjuk megengedhetőnek a mindenáron való háboruba menetet, bölcselmi okból sem. A XIX. szá-

zadnak, ha a tiszta humanitás elveinek megakarna felelni, ha valóban olyan akarna lenni, mint a hire, azaz ha valóban „művelt” s civilizált volna: egyáltalában nem szabadna ismernie a háborút, úgy mint az most üzetik és csak egy nemét ismerné, mely háborút az egyén ismer, a jogos önvédelmét (milyen a töröké volt).

A háborút czivizált nemzetek részéről csak azon egyetlen esetben tartjuk jogosnak, ha önvédelemből, a saját anyaföld megvédése céljából folyik. Attól azonban legalább most, egyáltalán nem kell tartanunk, hogy az orosz bennünket akarna megtámadni, sőt bizton állítható, örvend, ha mi nem bántjuk őt, mert igen jól tudja, hogy mi, akik pihentek vagyunk, hogy alkotmányos államban élünk, — olyanban a milyenben — olyan fricskát adhatnánk némi belső nyugtalanságok által is háborgatott existenciájának, hogy egyhamar ki nem heverné. De mi közünk nekünk az ő belső és külső betegségeihez, ha bennünket nem háborgat, ha reánk nézve nem veszélyes? Vagy tegyük fel oly élehetlenséget akár a magyar, akár az osztrák kormánytól, hogy akkor, ha az orosz merné a mi érdekeinket sérteni, kormányunk nem fogja tudni alkotmányos kötelességét?

Valóban őszintén csodálkozunk rajta, hogy éppen a szélsőbal, amely a háboruba belépésünket annyira sürgeti, és melynek lapjai ez irányban fanatizálják a népet, mert a szélsőbalnak ez iránya merőben ellenkezik politikai hitvallásának egyik alapelveivel. A szélsőbal ugyanis teljesen önálló magyar hadsereget kíván, mely esetleg még a testvérország, Ausztria védelmére sem lenne fölhasználható, (mert ha Ausztriának joga volna egy önálló magyar hadseregnek az ő érdekei miatt is aktívba lépését kívánni, nem lenne ez önálló magyar

TÁRCZA.

A görög forradalom.

(Folytatás.)

Gurásra támaszkodva Kolettis, ki szellemével erősebben vitte a kormányt, mint azt eddig Maurokordatos tehette, egy másik áruló, Kolokotronis is képes volt megbuktatni. Midőn ez ismét nyílt lázadást támasztott és az övéi falvakat zsákmányoltak ki, kormánycsapatok vonultak ellene. Fia Panos egy ütközetben esett el, ő maga elfogatván Hydarára küldetett egy kolostorba. Augusztusban a kormány az új angol miniszterrel Canninggal lépett érintkezésbe s tőle kapta az első barátságos jegyzéket.

Ezalatt a törökök nagy csapásra készültek. Az aegyptusiak Kretát már elfoglalták, innen Kossos sziget lakóit kegyetlenül kiirtották és nagy hajóhadat küldöttek a szultán segélyére. Az új kapudán pasa Chosref 1824 júl. 3-án hirtelen megtámadta Ypsara szigetét, észrevétlenül csapatokat szállított a szigetre és hátulról támadta meg a várost. A szigetlakosok részben hajókra menekültek, részben pedig Nicolas erődben az ostromló törökökkel együtt légbe röptették magukat, részben a tengerbe ugrottak. Mily jelenetek fordultak elő ez alkalommal, azon egy ténnyből tudhatjuk meg, hogy Kanaris egy 50 éves nagyénje két angol mértőföldnyi távolságra uszott a tengerben, míg egy hajóhoz ért. De Kanaris bosszút állott szülővárosán, mert már július 15-én rohanta meg a görög hajóhadat Liminári foknál a török hajóhadat és nem kevesebb mint 23 török hajót pusztított el mindenestől, részint közvetlenül, részint az által, hogy sziklás partokra üzte. Mivel e közben a görög kölcsön egy része folyóvá tétetett és a szigellakosok pénzt kaptak, hajóhaduk is kettős erélyt fejtett ki s a török-aegyptomi hajóhadat Samosnál támadta meg ismét aug. 17-én, hol három nagy hajóját égette el. — Később Miaulis még egy nagy tunisi hajót égetett el s foglalt el vagy súlyesztett el még sok kisebbet.

Mivel a szultán eddig vagy Oroszország iránti tekintetből, vagy a rakoncátlan pasák

miatt, kik maguk közt folyton civakodtak, vagy a pénzvágó katonák lázadásai által voltak fenyegetve, nem fejtette vagy nem fejtette ki azon erőt, mely a görög lázadást elfojthatta volna: az aegyptomi Mehemed Ali, a magas porta felszégességét vagy gyengeségét saját hasznára akarta kizsákmányolni. Nem kevesebbet akart, mint a török birodalmat örökölni, ha netán a szultán és az oszmán család megbukik. Az ő hatalma délen meg volt szilárdítva. Ő az európai Törökország déli részét nem akarta elszálasztani, hanem kezét jókor kinyújtá utána. Mivel hajóhadja egyedül nem mérkőzhetett a göröggel, tehát fogadott fiát, kedvencét és prásimativ trónörökösét Ibrahimot egy 17,000 emberből álló szárazföldi sereggel küldé Móreába. — Ezen sereg nem volt oly rablóbanda, mint az albanok, hanem európai módra vala beosztva és betanítva, kis fekete koptokból vagy szerencséből állott vörös egyenruhában, kik úgy néztek ki, mint a majmok, de igen vitézek voltak. 1825 február 23-án szállott partra Ibrahim Modonnál. A görögök azt képzelték, hogy mivel ők szebb emberek, mint az aegyptomiak, ezeket könnyen legyőzhetik és a kormány ezuttal az összes kleptabandákat összevonta úgy, hogy a sereg 5-6000 emberre rugott Koszta Bozzaris (Marko testvére), Tzavellas, Karaiskakis, Kara Tasso és mások vezérlete alatt. De a jól fegyverezett aegyptomiak az első támadásnál úgy szét-szörták őket, mint a pályát és 600 halottat vesztettek. Most Ibrahim Navarin ostromához fogott és az előtte fekvő Sphakteria szigetet rohammal foglalta el. — Maurokordatos csak mintegy csoda által menekülhetett meg innen. Miaulis azonban megtámadta Modonnál az aegyptomi hajóhadat s abból 20 hajót, köztök egy nagy fregattot rombolt szét. Azután a kapudán pasa vezérlete alatt levő török hajóhad ellen indult, ki Missolonghi felé vitorlázott s abból is egy szép nagy fregattot pusztított el. Egy hydrai görög hajót ellenben egy török rabszolgá gyújtott meg és röptett légbe. Bosszúból a hydraiak 200 török foglyot öltek le.

Navarin májusban esett el és Ibrahim Móra belsejében kezdett portyázni. — Ezen szükségben a görögök felhagytak egyenlenségükkel és Kolokotronis visszahivatott. Sikertől nekik Arkádiában egy aegyptomi hadosztályt megverni. De elégették Tripolizza várost, mivel annak megvédésére nem érezték magukat elég erőseknek. Ibrahim elégette Argost és egész Nauplia elé ért, de mivel attól tartott, hogy hátban támadatik meg, ha itt sokáig időz, visszatért. Egész működése abból állott, hogy Modonból rablóhadjratokra indult, mi küldetésre nagy czéljának nem felelt meg. De az élelmiszerek hiánya és a terep rendkívül megnehezítette Móra tartós elfoglalását minden irányban. Az egyes helyőrségek pedig állandó veszélynek lettek volna kitéve. Ibrahim kénytelen volt a mennyire lehetett seregét összetartani.

Ugyanazon időben a szultán kedvencét, Redsid pasa nagyvezért küldé nagy hatalommal Missolonghi ellen. Redsid szegény georgiai rabszolgá volt, de szépsége és esze által felemelkedett. Ő Janninába jött s pénzzel és ígéretekkel megnyerte a mindedig megbízhatatlan arnautá és armatól főnököket és 1825 ápril 25-én Missolonghi ellen indult. Chosref kapudán pasának a tengerről kellett volna őt támogatni, de Miaulis elől gyorsan elfutott. A város a tengeren, mocsáros síkságon fektött és a szárazföldi oldalról csak egy földszánc és kettős árok által volt védve. A görögöknek ezuttal 5000 emberük volt ott, sok armatól, a szulioták maradványa is az öreg Nothi Bozzaris, Tzavellas, Karaiskakis és mások vezérlete alatt. Példásan védelmezték magukat, minden támadást visszavertek és ismételtelen sok törököt röptettek légbe aknákkal. A haragra lobbant szultán most parancsot adott, hogy a várost minden áron foglalják el és így Ibrahim is, ki októberben erősítést nyert Aegyptomból, kénytelen volt Patrasba áttenni főhadiszállását, hogy innen Missolonghi ellen közreműködhessek. 1826 januárban a szárazföldre ment át és táborát Redsid pasáéval egyesítette a város előtt. Ennek dacára még is sikerült a görög szigellakosoknak és jóni-aiaknak titkon a vizen élelmiszereket vinni a városba. Ibrahim és Redsid egyenlennedtek, mi az erőyes ostromlást lehetetlenné tette. A görögök még mindig készítették aknákat és szerencsés kirohanásokat tettek. Egy ily kitérés alkalmával Tzavellas ápril 6-án mintegy ezer aegyptomit ölt meg. De a várost mindinkább bekerítették minden oldalról s la-

dikkokkal, melyeket Ibrahim a sekély mocsároknak mindenütt elosztott, a tengerről is teljesen elvágták a bevitelt. Ekkor az éhség kényszeríté az őrséget, ápril 2-dika éjjelen titkon kivonulni s valóban sikerült is neki, az ellenséges sáncok hirtelen megtámadása által szabad utat nyitni. De a zajban sok visszamaradt, félreértette a parancsokat, azt hitték, hogy parancs adott visszavonulni az útegek mögé és visszarohtak az úres városba, többnyire asszonyok és gyermekek. — Velök együtt rohantak be a törökök és aegyptomiak, kik mindenkit legyilkoltak és a prédáért egymás közt is verekedtek. A löporrákat felreptése által sokan veszték el közülök. 1800 férfi menekült meg 200 asszonnyal.

A görögök csüggedni kezdettek és aggódva kerestek külső segélyt. Kolokotronis az oroszoktól remélt, Maurokordatos Angolországtól, Kolettis pedig egy francia ügynök által elküldítván az orleansi herceget ajánlotta honfitársainak kormányzól, kinek megmérhetlen vagyona volt a görögöknek nézve a legjobb család. A kölcsön ugyanis már nem birt többé vonzerővel, önzésök és csalásaiért a görögöket, e vétkesekben még nagyobb mesterek, az északamerikaiak, büntették meg. Az új-yorki Roy Bayard és Howland ház, két fregatte felszerelésére vállalkozott a görögök számára, de a hajókat utóbb csak roppant utánfizetések mellett szolgáltaták át és a congressus igazat adott nekik, mely fizetés helyett egy fregattot tartott vissza, ámbár ezért a görög kölcsönből már 200,000 font sterling le volt fizetve. Epen így csalta meg az angol philhellen bizottságot egy Galloway nevű egyén, ki orosz gőzösöket szolgáltatott át, melyeket az ügyes tergerészlőnek, Cochrane lordnak kellett volna a görögöknek átvenni. Ezen összeget is a kölcsönből kellett fűdozni, úgy hogy ebből nem maradt többé fen pénz, melylyel a mórai pénzvágó rablókat kielégíthették volna.

Soha sem állott a görög ügy ily rossz-szul; de Sándor császár halála és utódja erőyes fellépése Törökország ellen elkerülhetlenül szükségessé tette a többi nagyhatalom beavatkozását és Görögország a diplomatia játékszerévé lön. (Folyt. köv.)

hadsereg!) mely tisztán e haza szolgálatára legyen; a szélső félnek szemmel őrzi ugyanez okból a magyar honvédség minden mozdulatát és kigyót-békát kiáltana a kormányra, alkotmányértéért vád alá kíváná helyeztetni, ha a magyar önálló hadsereg, vagy most a honvédség, máshová, mint a haza határának megvédésére küldeték: s imé ő sürgeti legjobban azt, mit épen nekie, egyik politikai alapelveként fogva, mint alkotmányértést meg kellene gátolni, ha a kormány oda iparkodnék, mire most ő iparkodik, a minden ároni háborúra, hadseregünknek idegen földre leendő elküldését.

Azért türelem! „B. K.”

Vasutunk érdekében Dániel Ernő képviselő által tett interpelláció.

Tekintve, hogy a keleti bonyodalmak bevégezésével a kormány elodázatlan feladatai közé tartozik vasuthálózatunkat a szomszéd Szerbián át a bolgar- és törökországi vasuthálózattal kapcsolatba hozni és ezáltal a keleti kereskedést hazánkra nézve biztosítani; tekintve továbbá, hogy ezen kapcsolat gyors eszközése annál inkább sürgetős, mint-hogy a Lajtán-túl tervezett Bécs-Noví vasutvonal további kiépítése a keleti kereskedést hazánktól elvonná és így hazánkat kimondhatatlanul károsítaná;

tekintve végre, hogy ezen vasut irányának kijelölése alkalmával Torontál vármegye déli részeinek érdekei sem közzgazdasági sem politikai szempontból figyelmen kívül nem hagyhatók, különösen mióta a volt vidéki viszályokból, melynek zöme Torontál vármegyéhez csatoltatott, kérdem az igen t. közmunka és közlekedési miniszter urat:

1. Szándékozik-e a keleti kereskedést közvetítő vasut kiépítésére nézve a háznak mielőbb előterjesztést tenni?
2. Ha igen, fog-e e célból a kikindapancsova-belgrádi vasutvonalra tekintettel lenni, mely pályájának rövidsége mellett leggyorsabban épülhet ki és melynek kiépítésére már eddig is oly ajánlatok tettek, melyek az államnak semmiféle áldozatát sem vennék igénybe? és

3. ha magasabb állami érdekek szempontjából a másik pontban említett irányban a csatlakozást engedélyezhetőnek nem tartandó, fog-e oly törvényhozási intézkedést kezdeményezni, hogy az államnak igen fontos nemzetgazdasági és politikai érdekei Torontál-megye déli részében építendő másodrangú vasutak által kielégíthessenek.

A fentebbi interpellációt azon óhajjal közöljük, hogy bár csak kedvező választ eredményezze. Megyénk, a kormány e mostoha gyermeke, valóban oly türelmet tanúsított, a minőt a jelen alig birna felmutatni. Köztudomású dolog, hogy itt a közlekedés minden kritikán alul áll, pedig fizettünk annyi adót mint a felső megyékből öt együttesen, s azok bővelkednek egyenkint a vasuti kedvezményben; Dániel Ernő képviselőnk a válaszhoz mértelen fog annak idején nyilatkozni. A türelem szellai elszakadtak, itt orvoslásra okvetlen szükség leendő. (Szerk.)

Problemikus existenciák.

A kirakatok korát éljük. Külsőségeket hajhász mindenki, hogy ha nem is ér semmit, legalább mutasson valamit.

Szemre-szinre tetszeni, bár a tetszés pillanatnyi csak, — ez célja az élet s társadalom minden productumának. Az iparos erre készíti czikkjeit, a szülők erre nevelik gyermekeiket.

Rövid vásár után megakad a szem a portékán, s a felületes vevő, ki kap a külsőségen, árt igér a tetszetős áruért. A kalmár persze adja szívesen.

S a vevő még örvend a szerencsésjén: mily olcsó és csinos!

A kirakatok korát éljük.

Szegény gavallér lejt végig az aszfaltos járdán. Fénymazas cipője, kifésült haja, kikéfélt czilinderre ragyognak a napsugarban.

Ki ő?
Negédesen mosolyog az ablaküvegek tükrebe, binoclin át nézi a hölgyek arcját, termelét, toisletteit. Ismerősei nem igen akadnak, kik ismereni tudják, kerülik őt.

Pár fiatal leánykának tetszik az ifju kaczkias megjelenése, s halkan kérdi mellette menő barátjától: Ki ő?
S a barátja azzal felel, hogy: nem ismerem.

Ő azután vállára veti vadonatúj tavaszi felöltőjét, keztyűt húz, illatos zsebkendővel megtörli binocliját s folytatja a sétalengést tovább.

Olykor félre fordítja arcját, eltakarja zsebkendőjével, mintha köhögés bántaná: hitelező haladt el mellette.

A hitelező tudja, hogy: ki ő? De nem szól. Nem akar az utcán zajt csapni.

Ki ő?
Lakása nincs. Nappal az utcán s közhelyeken tartózkodik. Ejjel a korbáczok közt, a hazardjátékosok kávéházaiban, hol a játékoszobák virradtig nyitva állanak. Itt vonja meg

magát „ő” egy homályos sarokban, két szék az ágya, két karja a párnája.

Oránként belép a kártyások felügyelője a játékoszobába s ébreszt az alvókat. Ilyenkor „ő” is kap néhány goromba szót a fülébe, néhány goromba lökést az oldalába. Feltápiszkodik, felalomban pár félállati hangot hallat, — azután tovább horkol.

Megszokta már „ő” az ily elbánást.

Ki ő?

Hajnalig megtürik a kávéházban. Akkor felrázza őt a pinczér egy hatalmas „Faierant!” kiáltással. Pusztulnia kell.

Kilép az utcára s keres új menhelyet, hol a hajnali álmot folytathassa.

A templom, melyet reggeli fél hat órákor már megnyitnak, kiválóan alkalmas erre.

Hogyisne? Ott a hátulsó setét padosorokban térdre borulva, karokra hajtott fejével nagyon édes neki a horkolás. Szegény templom-szolga meg ájtatos vezeklőt lát benne, s meg is kínálja szentelt viaszgyertyával.

Itt ajátatoskodik a gavallér, míg a reggeli nap a hátára sűt a goth ives ablakokon keresztül.

Akkor aztán talpra áll és megy a közfürdőbe, hol három garason lehet pazarul élvezni.

Itt teszi magát ő salonképes állapotba, hogy eltemesse az éj nyomait. Megfüröszti mindenét az olcsó vízben, még a czilinderét is, hogy szépet mutasson. Papirgallér és kézelő telik minden másodnapra.

Következik a napirend. Az eddigiek csak előzmények voltak.

A gavallérnak élni kell s ennie kell.

Hogy mielőbb él s mit eszik, azt napja válogatja, egyszer a hotelek éttermeiben költ pazarul, másszor meg elvonul a sikátor utcákba, elhagyott udvarokba s ott falja mohón a ropogós zsemlyét, mit fekete kabátja oldalzsebéből falatonként lop bele a szájába.

A pazar költségek ideje akkor köszönt be, mikor „ő” egy pár jámbor ismerőst jótállól foghatta váltója alá.

Akad ilyen pár ismerőse mindig.

Mert hát a gavallér kitűnő svadával bír, hitegető szavai befonják könnyen a jólkü embert.

S a fő, a mivel úgy a hitelezőknek, mint a kezeseknek imponál, kiváló társadalmi állása.

Ki ő? Hírlapíró!
Ennek adja ki magát.

Ma ennek, holnap annak a lapnak munkatársa, kritikusa, sőt társszerkesztője.

Élvezi a journalistika számára a társadalom által nyújtott előnyöket, kedvezményeket.

Feljár a képviselőházban az írók karzatára, — befurakodik a színházakba, fel a színpalot mögé. Képes első látásra te-tu cimborá lenni mindenkivel, hogy a következő percben már egy forintot kérhessen tőle — kölcsön.

Ki ő? ... Elmondottuk.

Mindenütt a foglalkozásnak testületet szoktak alkotni, hogy közös érdeküket közös erővel védjék.

Az ügyvédi kamarák megszabadíták az ügyvédi kart a zugirászkótlól, — a kereskedelmi s iparkamarák gátot vetettek a Schwindelnél.

Mért nincs a hírlapíróknak is külön testületük, kamarájuk, — hogy megszűntessék az ily „problemikus existenciákat”, melyek ártnak az intézménynek s szégyent hoznak a testületre?
Ez ő! ...

A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat hetedik évi közgyűlése.

Temesvár, május 23-án.

A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat f. évi május hó 23-án örömmel ült. Ezen napon tartott meg a hetedik évi tisztújító közgyűlést a vármegyei háza disztermében Ormós Zsigmond főispán s társulati elnök ő méltósága elnökléte alatt.

Közművelődésünk s a tudomány minden barátjának keblét a legzsináltabb öröm érzete töltte el annak láttára, midőn az ünnepély alkalmából a gyűlés-teremben összesereglett diszes hallgatóság s női uri vendégkoszoru között a helybelieknek kívül a messze-távol vidékről is nagy számmal megjelent történelmi s régészettelkedvelő kitűnőségeket veltünk észre.

Pont 10 órákor a társulati elnök Ormós Zsigmond ő mltsga a terembe lépén, a jelenlevők által hangos eljenzéssel fogadtatott. A teljes számmal megjelent tisztikaron kívül, melyet Ormós Zsigmond elnök ő mltsga, Rácz Athanáz kir. tanácsos, alelnök, Miletz János tükár, dr. Niámszky Gyula társulati ügyész, s Odor Samu pénztárnok urak képviseltek, a teremben láttuk: Ardelean György, Árvay Mór (Német-Szent-Péterről), Barácz József királyi tanácsos, Barcsai János (Aradról), Berker Nándor, Bessenyei Ferencz, Bilszky Ferencz (Oraviczáról), Boleszny A. (Orsováról), Böhm Lénárt (Fehértéplomból) Breuer Armin, Buziási Eisenstädter Ignác, Capdebó Ferencz,

Dobó László, Edelpacher Antal (Arad-Szent-Mártonról), Feigenbaum Ignác, Folly Emil, Iványi Ede, Jakabfy Pál (Uj-Aradról), Kapdebó Gergely, Kassics Károly, Korbonics János, Kiss József (költő), Kornis Géza, Kramár Béla, Lang Géza, Löwinger János, Marx Antal kir. tanácsos, Nagy Lajos, Nagy László, ifj. Ormós Zsigmond, dr. Reiner József, Róth László alispán, Schiller Ign. Antal, Schopf Antal, Sternberg Adolf a „Temesvarer Zeitung” szerkesztője, Szandics István, dr. Szentkláray Jenő (Török-Becséről), Takács József, Tács József a „Temesi Lapok” szerkesztője, Tokodi Jenő, Tordai György, Török János polgármester, Uwira Ambrus, Weber Ágoston (Bruckenauból), Wimmer József, dr. Wolafka Nándor urakat.

Elnök ő mltsga elfoglalván elnöki székét s a megjelent helybeli s vidéki társulati tagurakat röviden üdvözölván, a következő megnyitót beszédtet tartotta:

Tisztelt közgyűlés!
A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat hetedik évi közgyűlését van szerencsém ezennel megnyitni.

Hét év egy ember életében a gyermek-kort képezi; de hét év a mi társulatunk életében, melynek meglelt férfiai jóakarattal arra vállalkoztak, hogy a tudományt s a szellemi munkásságot e részben eddig műveletlen vidékünkre átültsék, társulatunk életrevalóságának kétségtelen jelét tünteti fel. A lefolyt 7 év bizonyosságul szolgál annak, hogy az elhínt mag termékeny talajra talált: hogy vidékünk a szellemi tér munkásainak elégséges számmal bír arra való nézve, hogy culturalis törekvésünk állandó életrevaló és maradó becű emlékét az utókornak átadja.

Nem számítom feladataim közé azt: hogy azon törekvéseket, melyeket utolsó közgyűlésünk óta feltüntetni s mind azon eredményeket, melyeket ezen idő óta elérni szerencsénk volt, előadásomban részletesen felsoroljam. Ez társulati titkáruk köréhez tartozik, ki szellemi gyarapodásunk jelenségeit gondosan feljegyzí és ügyesen tolmácsolja.

Midőn ezek szerint szíves üdvözlétre szorikozom, melylyel a közgyűlésünkön jelenlevő tisztelt társulati tagok és vendégek iránt eltelve vagyok, inkább igénytelen jelét kívánom adni önálló munkásságomnak, melylyel a társulat feladatának megoldásához tehetségem szerint hozzájárulni mindenkor kész vagyok.

Az elnöki megnyitó-beszéd zajos éljenekkel fogadtatott s nyomban utána következett egy történet-régészeti szempontból nevezetes tanulmánya Ormós Zsigmond elnök ő mltsgának Margum, Contra-Margum és Viminaciumról. Az értekezés igen érdekes s ami fő autopsián alapuló adatokat közöl az Al-Duna vidék, ezen nevezetes római emlékhelyeinek multjára vonatkozólag s közbe-közbe az állítások, a helyszínen talált s lerajzolt emlékek képmásolataival lettek érdekesítve; szóval az egész értekezést nemcsak a tudományos színezet, hanem a beható tanulmányozás is különösen becsessé teszük. A felolvasást szünni nem akaró eljenzés kísérte s egész terjedelemben a társulati „Értesítő” június havi füzeté fogja hozni.

A tárgysorozat szerint, miután a társulati tagok névjegyzékének felolvasása közkívánatra elmaradt, következett Miletz János tükár jelentése a lefolyt évi szellemi mozzanatokról. A jelentés a következők:

Tisztelt közgyűlés!
Minden nemzet fennmaradásának egyik legfőbb létjoga műveltségi állapota s viszonyaiában rejlik, s hogy mennyire van kifejlődve a tudomány és művészetek iránti érteke, mely a culturalis haladás egyik legbiztosabb alapjának szokott tekintetni.

Ámde, egy nemzet culturalis haladása, kedvező jelene, s fényes jövőjének feltételei nagyon sok körülménytől függnek, s egyebek mellőztével attól is: hogy mennyire tartja tiszteltemben a mult időknél reá visszamaradt emlékeit!

Az utóbbi feltevést figyelembe véve, ha tekintetbe vesszük azon nagy haladást s fontos vívmányokat, melyeket a történelem s ennek ikertestvére az archaéologia terén a legújabb időkhig hazánkban kifejtve tapasztalunk, s hogy a fardadhatlan buzgó törekvések nem csak benn a hazában, de a külföld előtt is a legnagyobb elismerést szerették a magyar névnek, csak örvendve jelezhetjük a magyar nemzet létjogosultságát a világ művelt nemzetei közt: annál is inkább: miután e tekintetben a haladás s a lankadhatlan buzgó törekvés jelenségei széles e hazában, a Kárpátoktól kezdve le az Adriáig mindenfelé örvendetesen észlelhetők.

Ily jelenségek közé számítom különösen azon számos, tudományos czélu nyilvános és magán-egyletek s társulatok keletkezését is, melyek napjainkban magyar hazánk minden részében a mult idők emlékeinek kutatása s a meglevők fentartása s megőrzése czéljából alakultak, s létezőjöknek a legörvendesebben megfelelni iparkodnak, melyeknek diszes sorában foglal helyet társulatunk is, a „Délmagyarországi történelmi és régészeti társulat”.

Valóban tisztelt közgyűlés, a jelen ünnepélyes alkalommal, midőn társulatunk hetedik közgyűlését tartja, midőn hivatalos kötelességem szerint az egész választmány nevében én lehetek oly szerencsés társulatunk egész évi munkásságáról, működéséről s az általunk elért eredményekről beszámolhatni, a legnagyobb örömmel s azon édes megnyugvással jelenek meg önök előtt, hogy előterjesztésemet bizo-

nyára megelégedéssel s megnyugvással fogadandják, mert jelentésomban, ha nem is rohamos de fokozatos haladást jelezhetek egyleti működésünk mult évi folyamáról.

Allításom valódiságának bizonyoságára önzetelenem hivatkozhatom választmányi ülésünk folyamára, melyek ecclatans tanubizonyoságot nyujtanak arról, hogy társulatunk tagjai, fel-fogva s átérve nemes hivatásunk nagyságát egész teljében, soha sem szüntek meg közreműködni azon nemes és magasatos czélok további fejlesztésére, melyek társulatunk létjogát képezik s nemcsak a társulat jó hírnevét, tekintélyét iparkodtak nevelni szerte e hazában, hanem egyszersmind arról is meglepő példát nyujtanak, hogy a minden önérdék-hajszától eltekintő, csupán a közművelődést s tudományos haladást előmozdítani igyekvő munkásság s buzgalom, még ily nehéz körülmények között sem szűnik meg, mint mi élünk s működünk, a szépért, jóért s magasztosért hevülni; s társulatunk tagjai fényesen beigazolták azt, hogy tudnak is, akarnak is tenni s közremunkálni azon nemes irányban, melynek értékét nem a korunkbeliek, csak is az utókor fogja megítélhetni egész teljében.

Hogy ez így van, s az általán mondottak nem csupán hangzatos szavak, évi jelentésem következő passusaiból győződhetik meg a tisztelt közgyűlés:

Igy társulati életünk örvendetes jelenségeit mutatja nemcsak tagjaink létszáma, mely az előző évekhez képest folyton szaporodik, hanem egy másik körülmény is, hogy a tudományos világ s a hazai szakirodalom figyelmét mindinkább felénk kezd irányulni s működéseinket élénk figyelemmel kíséri.

Muzeu munkát, melyet szerény működésünk fardadhatlan buzgalma teremtett meg, mely megalakulásunk óta mindnyajunk közöshaját képezte, bár ugyan még jelenleg a kezdet nehézségeivel kénytelen küzdeni, de mégis évről-évre mutakozó örvendetes gyarapodásával, szintén egyik jelensége s délvideki társulat szükségességeinek és tanuje társulatunk lankadhatlan ügybuzgalmanak.

A helyiség, melynek megszerzését nagy-érdemű elnökünk fardadhatlan buzgalmanak köszönhetjük, szerény ugyan még, de minden-esetre elegendő arra nézve, hogy eddig begyűlt s szerzett tárgyaitak kellőleg elrendezhetők s a nagy közönség számára is kiállíthattuk, hogy a nagy közönség az ott látottakon okulva, annál inkább méltányolni tudja létünk nemes czélját s fardadhatlan irányát és a szerte heverő múkinöcséket, régi emlékeket tudni fogja majdan hová küldje megőrzés és elhelyezés végett. A muzeumi látogatók száma, bár közbejött akadályok folytán a helyiség csak néhányszor nyitott meg a nagy közönség számára, már is meglepő eredményt tüntet fel.

Társulatunk a folytonos haladást tüzvén ki feladatát, soha sem szűnt meg érdeklődni, sőt tehetsége és erejéhez mérten közreműködni is mindazon felmerült jelenségek és események alkalmával, melyek hivatása szakkörébe vág. Így legközelebb részt vettünk Nagyvárdaon a biharvágyejei régészeti és történelmi egylet által folyó évi ápril 22-én rendezett régészeti, történelmi s iparműtörténelmi kiállításon, s ezen a hazai tudományos előhaladás és culturalis viszonyok emelésének tekintetéből megpendített nemes vállalat elősegítésére elküldöttük muzeumunkból mindazon régészeti, történelmi és iparműtörténelmi tárgyakat, melyek műbecsük s történelmi értékük által figyelmet gerjeszthetnek. Ezen kiállítás az ünnepélyes megnyitás alkalmával társulatunkat, nagyérdemű elnökünk, Ormós Zsigmond ő méltósága képviselte.

Örvendetesen jelezhetem továbbá, hogy közszeretében álló elnökünk legközelebb egy meglir hangon irt felhívást intézett egész Délmagyarország központi hatóságaihoz és intőző köréhez azon czélból, hogy a „Temesi kerület” nevezete alatt ismert országgrész t. i. vidékünk Délmagyarország törvényhatósági és közigazgatási szervezeteinek 100-ik évfordulója a jövő 1879-ik évben Temesvárról, mint a vidék geographiai központján megünnepeltessek, mely jubileum, hogy nagyszerű leendő, a minden irányban mutakozó érdekeltsgéből is eléggé sejtjenünk lehet.

A felsoroltakon kívül társulatunk életképessége s életrevalóságának még egyéb örvendetes jelenségei is vannak, melyek leginkább a szellemi munkásság s irodalmi tevékenység terén mutakoznak; s örömmel constatálhatom tisztelt közgyűlés, hogy e tekintetben, t. i. a szellemi térben buzgó és törekvő tagjaink működésére nézve, nem állunk rosszul, sőt örvendetes adatokat jelezhetek.

(Folytatása következik.)

Irogassunk!

(Vége.)

IV. Hisz' megengedem, hogy amit mond, egy szóig igaz, de hogy írjak? — Csak nem sokat töprengeni, teketóriázni! Tán eltalálom, midőn azt mondom, hogy ez a féleletesnek látszó, hogyan az a szirt, melyen annyi sok szép eszme, jóakarattal hajótörést szenved.

Hányanak van alkalmá, tárgyá irni, kész a gondolat, a lélek már képezett egy egészet magának, meg vannak a körvonalak, el tudja szépen beszélni, de hajh kedves magyarom! — mihelyt a tollat kezébe veszi, mintha megbüvölték volna, addig kinlódik (hogy ugy mondjam) fúr-farag, hogy utóljára a vízzel együtt kiönti a gyereket is a teknőből, — az alak miatt elveszett — a közlelemény. Próbálja így ugy összeállítani, addig szabja — míg türelmét veszítve eldobja a tollat azon meggyőződéssel: „nem neki való, nem született írónak.”

Aki helyesen, természetesen gondolkodik, beszél: az tud írni; ime a „hogyanak“ egyedi megfigyelése; mert a józan, helyes gondolkodás az igazi írási forma. — A beszéd a gondolatnak élő, az írás jegyekkel kifejezése. Vannak természetesen magas, tudományos, költői irmodorok, írási alakok, de hát mi nem vagyunk egy tudományos p. jogi, természet-tani, politikai sat. szakírói, — vannak mind-ezekről saját közönyök, — de ezeknél is ép úgy mint a legigénytelen cikkekben — ha ez helyes — egy az alap t. i. logica és ép érzék s csak a kifejezési forma, az alak más a tárgyak különfelesége s az illető szakok tudományos képzettsége szerint, mi azonban (hogy már szíves engedelmével többes számban beszéljék) tudva lapjaink feladatát, úgy állunk ki a hogy lehet, amilyen ruhánk van, a miennket hordozzuk, becsületes uton szereztük és meg is becsüljük és azt is tudjuk, hogy a daróc alati is becsületes szív dobog.

Senki tehát ne szégyenelje s nem is szégyelhesse magát. Ha gyöngye is a bugyiláris, csak sok pénzmag legyen benne. Nem járhat persze mindenki tűzparipákon, de hát végül is lassan-lassan csak oda ér a célhoz. A népek önmagától folyó eredeti észjárása, érzület-módja vagyon. — Mint az egészséges patak csendesen folyó vize, mint az árnyas erdők tiszta levegője: derék népünk gondolkodása, érzülete.

Mily töké, mily szellemi kincs a népnél! Ha tehát anyagi természetét tudja értékesíteni, nem tudná a szellemét? Csak nem kell fanni a tolltól: írni kell, a hogy beszélünk, azt pedig csak tudunk, még az olyan is, ki sohasem tanulta — könyvből — a nyelvtant.

Hatni kell tehát, hogy a nép magamagát mutassa be mintegy, találja szellemvilágát, a tudvalevőt könnyebb aztán már műkincsesé alakítani.

Irogasson neki ahogy tud akár e becses lapba, akár másba, de csak írjon mozogjon, a mozgás az élet. Tekint. szerkesztő úr szívesen enged tért a közleménynek, s nem fogja azt, bíráló tán a beklődök kiségét — mely az íráshoz úgy sem tartozik mert hát p. bár a csizmadia mesterember egész remek csizmat is készít, sokszor ő maga bizony ócskában jár — olyatén quasi bírói határozatokkal elutasítani s a szellem mozgását, szabadságát becses lapját illetőleg akadályozni akarja.

Ne legyen tehát az első sorban küzdő szép meggyékben egy község, egy hely sem, mely szellemi élettel a megye közönségében ne adna magáról!

Nem lehet egyszerre a hegyre felérni, de aki soha sem indul meg, az csak a völgyben marad, — maradjon, de a völgyben is élet van, az élet pedig nyilvánlik. Sorakozunk!

V. Irogassunk! „De mikor?“ Ejh mindennek van ideje, rendje, ráérkezése. Csendes türelemmel kell bírni s mindent kívánni tudni, tehát az irogatási érzékést is.

Az irogatás, miről igénytelen cikkek-kéimben pár szót kokczáztam, nem olyan óriási munka, hogy az ember talán töprengjen rajta, az élet bajai által különben is elfoglalt fejt meg avval is törje, studiozzon, hanem olyan, hogy míg az ember leül már is készen vele, mint a jó rántotta, — olyan, mely rövid idő alatt meg van, mint a fris gazdasszony tállása.

Annai kis ideje csak mindenkinek akad, hogy ami fejében készen van, papírra veli. Az embernek pedig elég egy tekintet valamely tárgyról s már is tökéletesen bevésődött képe a lélekbe. No, mert hát azt mondani: most leülök és írni fogok, de a tárgy a kápushban még nem kész, — bizony csak nyavalygás, tollragás lesz az! Hát bizony, hogy tállhasunk, előbb be is kell vásárolni, meg is főzni, hasonlólag ha írni akarunk, kissé körül kell néznünk s kifőznünk. A körülöttünk lévő dolgokat pedig úgy is tudjuk, hát ne lenne egy kis érzék?

Irogassunk, mikor mást nem csinálunk, mikor azt szoktuk mondani: „nem csinálók semmit.“

Különösen vasár- s ünnepnapokon vagy a napi teendőkről fenmaradt időben hányszor, mennyit nem lehetne irogatni egyről-másról, holott különben az idő csakugyan haszontalanul és számom-bánomra pazaroltatik el.

Ráérhetni a szórakozásra, mulatságra is, ez is szükséges az életre, de ezek mellett egy csipetnyi időt a tollnak is lehet szánni, csak egy kis jóakarattal legyen, annál inkább mert a szellemi foglalkozás csak ám az élvezetes szórakozás, multság!

A lélek a tárgyakról vett fogalmait, itéleteit, következtetéseit maga elé állítja, alakot ad tárgyának — megteremtí az — megy lassan a toll betű-betű után, im' alig kezdünk, már is készen vagyunk.

A lélek folytonosan munkálkodik. Mi rá közelebb hat, mi jobban érdekli, azt jobban megragadja, — már pedig csak az a nagyobb dolgok szoktak jobban érdekelni, minden helynek pedig meg vannak a maga nagyobb dolgai, melyek a közt érdeklik, az ottani ép úgy mint mindnyájunkat: kézbe ilyenkor a tollal, drága pillanatok ezek s az úgy termelt cikkek tudom aztán olyan lesz, mint a harmatos rózsák!

Különben tisztelettel esedezem még egyszer, minden ezen ismert dolgokról nem azért voltam bátor szavamot emelni, mintha igénytelen megjegyzéseimben tanácsokat akarnék osztogatni: én csak ismételtam a tudottakat, azt mondja pedig a deák közmondás: „bis repetita valent!“ (a kétszer ismételték érnek); sorakozunk!
Egy tanúgybarát.

HETI SZEMLE.

A keleti válság. A nehézségek kezdése nyészni s a békekötések sokkal jobbak mint voltak pár hétnél előtte. Oroszország nem várt óriás engedményeket tett, a congressus létrejövetelét biztosítva, a békes megoldásnak misem áll utjában — hangzik mindenfelől. S mi az alapja ez-n vérmes reményeknek? Tudni vélik, hogy Suvaloff oly javaslatokat hozott magával Pétervárról, melyek Angliának a congressuson részvételét lehetővé teszik. Oroszország váratalul nagy engedményeket tett, melyek folytán lehetségesnek mutatkozik a megegyezés, ha azok komolyan gondolva s e tények által megerősítve lesznek, mindazáltal ezek csak a hidat képezik a congressusra, melynek létrejötte még nem egyértelmű annak sikerével. S mik hát Oroszország engedményei? Hogy a san-stefanoi szerződés minden pontja a congressuson vitatárgyak képezheti s Európa döntőn a vitás kérdésekben. Daczára a bekés híreknek, hajlandók vagyunk még mindig orosz és angol részről folytatott kölcsönös amitó játékot látni a dologban. Hisz az angol kormány tanácskozik egyre és az indiai csapatokat szorgalmasan szállítja Malta szigetére. Oroszország részéről szintén a legnagyobb eréllyel folytatott a hadikészületek, különösen Afsziában. — Az újabb fordulat monachiánkra nézve is közelebb hozza az elhatározó lépéseket, s tényleg több irányban történnek is, habár csak előkészítő intézkedések. Csekély fontosságot tulajdoníthatunk az adakalei vár birtokbavételének, bár a Bécs és Konstantinápoly közti jó viszonyoknak ez az egyik tanujele; fontosabb azonban, ha valóban bizonyul azon tudósítás, mely szerint a porta belegegyezést adta Bosznianak és Hercegovinának osztrák-magyar csapatok által való megszállása. Montenegró általában nagy mértékben foglalkoztatja külügyi hivatalunkat s a katonai intézkedések legközelebb ez irányban ép úgy várhatók mint Erdélyben, hol a szorosok erősítése tényleg megkezdett. Így a congressus eredménye remélhetőleg nem fogja meglepni monarchiánkat.

Angolok és görögök. Konstantinápolyban hirtelen, hogy a görög kormány az angol kabinetnek háboru esetére 38,000 főtnyi segéd-erőt bocsátott rendelkezésére, de viszont hivatalos ünnepélyes ígértelet kért, hogy Görögország a nagy leszámlás napján Thessaliát, Epirust, Macedoniát és Krétát kapja jutalmul. De az angol kormány e messzenem követelésekkel szemben még nem tett ígértelet. Konstantinápolyi görög körökben attól tartanak, hogy Angolország majd cserben fogja hagyni Görögországot, ha ily óriási követelésekkel áll elő.

Az oroszok Romániában. Az oroszok gyanus mozdulatokat tesznek Olahország és Román-Bessarabia felé. A hadparancsok az hiszik, hogy ezek háborus készülődések Ausztria-Magyarország ellen. Az orosz tiszték az osztrák-magyar csapatok előretolását Erdélyben feszultséggel és gyanakvólag tekintik. A románok nyíltan kimondják, miszerint, ha az oroszok az Ott folyó felé közelednek, akkor nem felnek az összeütözésekől, mivel biztosak Ausztria-Magyarország segítségéről.

Montenegro fészkelődése. Ismeretes az az izetlen komedia, melyet Szerbia és Montenegro is már két ízben eljátszott, hogy t. i. erősen fölfegyverkezett, s midőn aztán a török kormány óvó rendszabályokhoz nyult, a szerb és montenegrói hősök kezdtek panaszkodni, hogy a porta támadásra készül, ők azt kénytelenek megelőzni. Most Nikicza fejedelem harmadszor kezdi ezt az együgyű játékot s addig folytatja, míg egyszer bele nem török a kése.

Szerbia. E népség úgy látszik ismét részt vesz a háborubán. Szt.-Pétervárról jelentik Szerbiának, hogy a segélypénzeket május hó végeig okvetlenül expedálni fogják. Ennek következtében a szerb hadügyminister tetemes megrendelést tett tollnyádarabokra, az elfoglalt helyeket megszállva tartó csapatok részére.

Kétségtelen, hogy Szerbia le nem teendi a fegyvert, míg a balkáni szlávok véglegesen föl nem szabadítottak a török uralom alul.

TANÚGY.

Vallás- és közoktatási m. kir. minister ur ö nagyméltósága folyó évi május 7-én 9549. szám alatt kelt rendelete értelmében közhírre tették, miszerint a folyó évi nyári szünidő alatt népiskolai tanítók számára tornászati póttanfolyamok: Budapestben, Nyitrán, Rima-Szombatban és Kolozsvárt fognak tartatni.

Miről a tankerületi tanító urak oly felhívással értesítettek, hogy a kik a tornászati ban járattanak és valamely közelebbi tornászati póttanfolyamban részt venni akarnak, e kir. tanfelügyelőség útján azon kir. tanfelügyelőséghez forduljanak, a kinek tankerületében a tornapóttanfolyam megtartatik.

A póttanfolyam megkezdésére és tartására, egy a kinyerendő államegelyre nézve is az illető kir. tanfelügyelőség által fognak a kellő felvilágosítások idejkorán megadni.

A kellően felszerelt folyamodványok legkésőbb folyó évi június 12-éig bezárólag e kir. tanfelügyelőséghez terjesztendők be. Nagy-Becskerek, 1878. május 25-én.

Torontálmege m. k. tanfelügyelősége.

HIRHARANG.

* Torontálmege közigazgatási bizottsága 1878. évi június 3-án délelőtti 10 órakor a megyeszékház nagy termében

tartja rendes havi ülését, melyre a bizottság tagjai ezennel tisztelettel meghívattak.

* **Hangverseny.** Krozma Ferencz, hegedű művészes nővére Anna, zongoraművésznő jövő hó 1-én — szombaton — a színházban hangversenyt szándékoznak rendezni. Miután a világhírű fiatal hegedűművész legközelebb a környékben tartott hangversenyein ritka tetszést s rendkívüli dicsereket aratott úgy művészi előadása mint szabatos és gyönyörű játékaért: nem mulaszhatjuk el a zenekedvelő n. é. közönséget e ritka művelvezetre különösen figyelmesen tenni. Műsorozatát — mint halljuk — a napokban teszi közzé. Ülhelyek és paholyok iránti intézkedések és előjegyzések Mengold L. úr kereskedésében eszközölhetők.

* **Nyilvános számadás.** A nagy-beckereki közs. főgymnasiumhoz tartozó templom megújításához járultak Strasser Jenny k. a. gyűjtőívén: Kersch Ferencz 1 ft., Dr. Kollarich Mihály 1 ft., Szluga Mátyás 50 kr., Szluga Borbála 50 kr., Kipper Julianna 30 kr., N. N. 20 kr., Holcz Ferencz 50 kr., Hertelendy József 5 ft., Vattay Etelka 1 ft., Elmayer Berta 1 ft. Összesen 11 ft. Az e célra eddig begyűlt összeg 96 ft. 60 kr. és 5 ft. ezüstben. Ezen kegyes adományokért őszinte köszönetét nyilvánítja Arányi Béla, gymn. igazgató.

* **A helybeli főgymnasium** egyik buzgó tanára Gretes József e napokban végezte szép sikerrel a német nyelv és irodalomból tanárvizsgálatát a budapesti egyetemen.

* **Lóverseny.** A vasárnap vagyis folyó évi június hó 2-án d. u. 2 órakor N.-Beckereken tartandó lókiállítás és lóversenyre vonatkozólag, az e lapok hasábjain és a nyilvános falragaszon közöltetnek kívül, megemlítettünk talájk, hogy a kiállítás és verseny a tomaseváci-utca végén balra elterülő gyepen fog megtartatni. A lóversenyt követőleg, a kincstári erdőben, diszes kivilágítás mellett, majlisnak keresztelt júniális várja a közönséget. Reménylünk, hogy az eső nem fog ezen júniálisból befutódi játékok csinálni, — különben az esetre a casino nagyterme, szívesen kebelebe fogadja a tánczra kész menekülőket. Tehát a jelszó június második! Belépti díjak: Szabad belépti jegy, mely a pályára való belépésre vagy leülésre is jogosít o. é. 2 frt, ülőhely o. é. 1 frt, állóhely 30 kr., gyermekjegy az állóhelyre 10 kr. Külön belépti díjak a majlisra: Csáládjegy o. é. 1 frt. 50 kr., beléptijegy személyenként 50 kr. Ebből folyólag megemlítjük, miszerint kívánatos, hogy a résztvevni kívánók vasárnap délig mindenesetre ellássák magukat mindkét rendbeli belépti jegyekkel, hogy a tolongásnak és rendtelenségnek eleje vetessék.

* **Közérdekű tudnivaló.** A belvizek szabályozása tárgyában a közlekedési ministerium a többi szakministerektől is bekívánt vélemény alapján azon elvi megállapodásra jutott, hogy ily kérdésekben, első sorban az alispán, másodsorban pedig, mint felelőviteli hatóság, a közig. bizottság illetékes határozni. Minél fogva a közlekedési ministerium azokat az ügyeket, melyek felelőviteli útján az alispántól egyenesen hozzá terjesztettek fel, visszaküldi, a már fontebb is említett felelőviteli fokozat megtartása végett.

* **A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat,** hetedik közgyűlése alkalmával tagjainak szaporodására nézve megépölög örvendetes eredményt tüntet fel s ez alkalomból különösen azt emeljük ki, hogy az újonnan belépő tagok között országos kitűnőségek és vidékünk kiváló notabilitásait látjuk csoportosulva s ez is csak azt mutatja, hogy ezen derék társulat mennyire hódít mindenfelé; de beszéljen maga a névsor. Új tagok lettek: 1. Dr. Szentkláray Jenő ur ajánlatára: Hertelendy József torontálmegei főispán Nagy-Becskereken, gróf Roggendorff Aladár nagybirtokos Roggendorffon, Tabakovics Gusztáv torontálmegei főjegyző Nagy-Becskereken, Kulifay Lajos városi polgármester Nagy-Becskereken, Bielek Vilmos ügyvéd, Poroszkay Béla torontálmegei főjegyző Nagy-Becskereken, Dr. Piechl Szilárd torontálmegei főorvos Nagy-Becskereken, Dr. Demko Pál ügyvéd N.-Beckereken, Rónay Jenő torontálmegei alügyész Nagy-Becskereken, Kéler ügyvéd Nagy-Becskereken, Andrassy Mihály kormányvezető N.-Beckereken, Vuchetich József torontálmegei aljegyző Nagy-Becskereken, Szabó Ferencz plébános Elleméren, Antal József ügyvéd Török-Becsén, Bittó György távirtdai államfőnök Török-Becsén, Maderlik Antal segédlelkész Török-Becsén, Dr. Bende József apát Ó-Becsén (Bács megye), Tallian Béla szolgabíró Török-Kanisán, Botka Géza torontálmegei első aljegyző N.-Beckereken, Nédlits János városi kapitány N.-Beckereken, Összesen 20 tag. 2. Miletz János titkár ur ajánlatára: Pókay Szidónia urnő Ó-Béban (Torontál m.), Ambruzs József segédlelkész Ó-Béban, Paur Iván, a Széchenyi grófok levéltárnoka Sopronban, Dr. Bieder Vilmos orvos Temesvárott, Nagy László városi főjegyző Temesvárott, Edelspacher Antal birtokos és író Arad-Szent-Márton, Török János polgármester Temesvárott, Dr. Wolaska Nándor hittudor és tanár Temesvárott. Összesen 8 tag.

* **A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat** hetedik közgyűlése alkalmával egyéb ügyek között a tisztújítás is megtartott 3 évre a következőképen: Elnök: Ormós Zsigmond ö mlta; alelnök: Rácz Athanáz kir. tanácsos; titkár: Miletz János; pénztárnok: Odor Samu; társulati ügyész: dr. Niámessny Gyula. — Valasztmányi tagok: Ardelean György, Barách József, Balás Frigyes, Bilszky Ferencz, Boleszny Antal, Böhm Lénárt (uj), Csorba Ákos, Dobó László, Dobó

Miklós (uj), Deschán Achill (uj), Horváth Pius, Ivánfi Ede, Korbonics János, Molnár Vid, dr. Ortvay Tivadar (uj), Pesty József, Roth László, Strasser Albert, Szandics Istvan, dr. Szentkláray Jenő (uj), Varga Ferencz, Vogl István, Vargics Imre. Összesen 24. — Ezen névsor, mely vidékünk kiünőségei s első rangú országos kapacitásaink közül többeket magába ölel, a legszebb garantált nyújtja arra nézve, hogy ezen derék társulat, valamint a multban, úgy a jövőre nézve is a legszebb eredményeket mutatja fel tudományos haladásunk érdekében.

* **Ünnepélyes fogadtatás.** Mint értesülünk, Zombolyan Hieronimj Károly képviselőt ünnepélyesen fogják fogadni. Igen jól teszi a t. képviselő úr, hogy meglátogatja választóit, legalább alkalma lesz személyesen is meggyőződnie arról, hogy mire van szükség a megyének. A tisztelt képviselő úr befolyásos állásánál fogva hivatal van arra, hogy a megye jogos kívánalmait az illető kormánykörökben támogatva, érvényre juttassa. Isten hozta őt körünkbe.

* **Vitéz püspök.** Larissából (Thessaliában) hivatalosan tudtjuk a portával, hogy a kerület fölkelői közt van a kitrosi püspök is, ki mintegy öt-hat száz embert vezet. Miklós püspök jelenleg 42 éves és csak három év előtt szentelték föl püspökké. A harciban mindig az első sorban küzd és a fölkelő vezérek ruháját viseli. E mellett azonban egyházi kötelességeiről sem feledkezik meg és a haldoklókat a pápi szentségekkal látja el.

* **Egy dohányzó jubileuma.** Egy Bécsben lakó nyugalmazott államhivatalnok nemcsak igen különös jubileumot fog ünnepelni. Negyven év óta dohányzik, huszonöt év óta azonban kizárólag virginiai szivart fogyasztott el. Nehány hét mulva fogja a százezredik virginiait szivni és akkor lesz a jubileum megtartva. Egy bécsi lap számítása szerint e virginia fogyasztótól több mint negy-ezer forint folyt be az állami pénztárba.

* **Lopás.** Május 23-án este Kis-Becskerekről Temesvárra vezető uton egy kalaposmester kocsjáról, egy falda 300 drb. paraszt posztó kalappal lopott el.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság“ május 26-iki száma következő tartalommal jelent meg:

Kovács Sebestyén Endre (arcképpel). — „Népdal“ költemény Tóth Kálmántól. — „Átutazóban“ költemény Rónay Kálmántól. — „Pusztai találkozás“ elbeszélés Baksay Sándortól. — Képek a párisi kiállításról: 1. Ünnepélyes fogadtatás a „Troaderopolitában“ (képpel). 2. „Óriás hordó a magyar osztályban“ (képpel). — „Úszó jéghegy találkozása egy New-York felé tartó hajóval márcz. 9-én“ (képpel). — „Rajzok az amerikai életből: 2. „A kisérlet.“ — „Tizenöt éves kapitánya (képpel). — „A Marsról“ (térképpel). — „Barangolás a világárlatban.“ (Eredeti levelek.) — Irodalom és művészet, közintézetek, stb. rendes heti rovatok.

A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt., a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 frt.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap“ és „Politikai Híradó“ legolcsóbb héttal a magyar nép számára, melynek előfizetési ára félévre csak 1 frt. A „Háboru-Krónika“ negyedévre a „Képes Néplap“-pal 1 frt., a „Vasárnapi Ujság“-gal 2 frt. 50 kr., a „Politikai Ujdonságok“-kal 2 frt.

A „Jogtudományi Közöny“ 21-ik száma következő tartalommal jelent meg:

A közigazgatási bíráskodás. Dr. Kuncz Ignác, poszonyi jogtanár úrtól. — A büntetés rendszerének alapelvei. Récsi Géza úrtól. — Törvénykezési szemle: Különbözetű ügy-letek kereshetősége. Dr. Nagy Ferencz, budapesti egyetemi magántanár úrtól. — A közjegyzői gyakorlatból. Bloksay István, kir. közjegyző úrtól. — Melléklet: Igazságügyi rendeletek 1877. évre. (Külön füzetben.)

TÖRVÉNYTEREM.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknél folyó évi júniushó 1-én tartandó nyilvános ülésében a következő perek fognak előadatni:

Előadó: MIHAJLOVITS SÁNDOR, kir. törv. bír. 1697. sz. a. ex 1878. — Melenczei gör. kel. egyházi községnek, Toskov Száva 794 ft. 57 $\frac{1}{2}$ kr. iránt. 2066. sz. a. ex 1878. — Kovács Naumnak, néhai Milankov Tyira hagyatéka ellen, telekkönyvi tulajdona iránt. 2373. sz. a. ex 1878. — Milka Vilmos és fának tarrasi község ellen, 337 ft. 55 kr. iránt.

NYILTÉR. *)

Tek. Mencer Lipót gyógyszerész urnak Nagy-Becskereken.

Poszonyi gyógyszerésztárból több ízben hozattam magamnak Restitutions-Fluid-ot, melyet Ön maga készített és az épen oly jó, de tetemesen olcsóbb volt, mint a Kwizda-féle. Amennyiben Ön még jelenleg is annak készítésével foglalkozik, akkor kérem, hogy nekem pósta fordultával 2 litert küldeni szíveskedjék.

Kelt Nemes-Pannon, u. p. Verebély (Nyitramegyében).

Teljes tisztelettel
Deák János, birtokos.

*) Az e rova: alatt közölt cikkekért nem vállal felelőséget a szerk.

711. sz. 1878.

(80-1.4)

Arverési hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. törvényszék mint tkkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Rosenberg János végrehajtónak Neatnicza Glischa, Petrovich Sándor és Peczarszky Tima végrehajtást szenvedők ellen 700 frt. váltó-töke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a frányovai 1386. sz. tkjvben A. I. alatt Neatnicza Glischa tulajdonán felvett és 900 frt. becsült urbéri földből, a frányovai községi földkönyvbe 459. szám alatt Petrovits Sándor tulajdonán felvett 500 frt. becsült 5 lánca überlandialis földből, a frányovai községi 449. sz. földkönyvbe Peczarszky Tima tulajdonán felvett 150 frt. becsült 2 1/2 lánca überlandialis földből, végre a frányovai 216. sz. tkjvben Peczarszky Tima tulajdonán felvett 190. ösz. sz. alatti 300 frt. becsült ház és A. I. 2-5 sorszám alatt ugyanannak tulajdonán felvett és 879 frt. becsült egy egész urbéri telek hatodából álló ingatlanra az 1878. évi június 18-ik napján délelőtt 9 órakor mint az első, és 1878. évi július 18-ik napján délelőtt 9 órakor mint második határidőben, Frányova községében megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladni fog:

1-szor. Árverésnek ki fog tétetni először a frányovai 1386. sz. tkjvben felvett urbéri föld, másodsor a 459. sz. földkönyvben felvett 5 hold überlandialis föld, harmadsor a 449. sz. községi földkönyvben felvett 2 1/2 hold überlandialis föld, negyedsor a frányovai 216. sz. tkjvben felvett ház és 1/6 urbéri telek, az itt kijelölt sorrendben és külön-külön.

2-szor. Kikiáltási ár a fennebb kitett becár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett ingatlanok nem fognak eladni.

3-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becárának 10% készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

4-szer. Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig: az első részletet a leütéskor, a második részletet az árverés napjától egy hónap alatt, az ugyanattól számított 8% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszék tekkönyvi hatóságánál előre kieszakózt utalvány alapján a nagy-beckereki kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámítatni. 5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becár alul is eladati fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék tekkönyvi osztályánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottatni.

Végül felszólítottanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben Dr. Kiss János, ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék mint tekkönyvi hatóságnak, 1878. évi ápril 13-án tartott ülésében.

2714. sz. 1878.

(72-3.2)

Arverési hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. törvényszék mint tekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a nagy-beckereki takaré- és előlegelet mint részvénytársaság mint végrehajtónak, Neugroschl Mátyas mint végrehajtást szenvedő alperes elleni végrehajtási ügyében alperes Neugroschl Mátyas tulajdonához tartozó n.-beckereki 1513. sz. tkjvben 8400 frt. becsült 1538. ösz. sz. házára a becsült jegyzőkönyvben ösz. sz. tartozékai az 1878. évi június 15-ik napján délután 3 órakor mint első, és 1878. évi július 15-ik napján délután 3 órakor mint második határidőben, ezen kir. törvényszék tekkönyvi hivatalában megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladni fog u. m.:

1-szor. Kikiáltási ár a fennebb kitett becár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladni.

2-szor. Az árverezni kívánók, kivéve végrehajtót, ki bánatpénz és vételár lefizetés nélkül árverelhet, tartoznak az ingatlan becárának 10% vagyis 840 frt. készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árveréskor azonnal, a második részt ugyanazon naptól számított egy hónap alatt, az utolsó részletet az árveréstől számított két hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépes napjától számított 8% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszék tekkönyvi hivatalánál lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámítatni. 4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépes napjával tuzkár ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bá-

melyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becár alul is eladati fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék tekkönyvi hivatalánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottatni.

Végre felszólítottanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben Dr. Pejits György nagy-beckereki ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék mint tekkönyvi osztályának 1878. évi május 4-ik napján tartott üléséből.

273. sz. 1877.

(78-3.1)

Arverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósi tekkönyvi hatósága részéről közhírré tétetik, hogy felperes Herczfelder Izidor pesti kereskedő cég kérelmére, Napholtz Mátyas velika gredai birtokos alperes ellen 9500 ft. és 2650 ft. és jár. behajtására a végrehajtási jegyzőkönyvben 1-19. sorszám alatt felsorolt ingóságokra és pedig:

1. 675 p. mérő buza	2700 frta,
2. 1050 p. mérő árpa	2650 "
3. 1 kazal széna	400 "
4. 4 Strobl és Barisch-féle aratógép	320 "
5. 1 újabb szerkezetű Strobl és Barisch-féle aratógép	200 "
6. 2 Ruszton-féle cséplőgép	1500 "
7. 2 Ruszton mozdony	4000 "
8. 1 tüzi fecskendő	20 "
9. 1 fűrész	60 "
10. 38 jármás ökör a 100 ft.	3800 "
11. 12 ökör szekér a 30 ft.	360 "
12. 12 Vidács-féle eke a 6 ft.	72 "
13. 8 darab magtakaró a 10 ft.	80 "
14. 4 " vasborona a 3 ft.	12 "
15. 10 " Vidács-féle eke taligával a 4 ft.	40 "
16. 2 buzarosta	50 "
17. 1 Kicsinger-féle buzarosta	100 "
18. 1 trieur	120 "

összesen 16484 frta

becsült ingóságokra valamint azon esetre, ha a követelés és járuléka nem fedeztetnek, alperes Napholtz Mátyas velika gredai lakosnak a velika gredai 116. sz. tkjben körülírt A. I. 116-118., 137. 141. r.-szám alatt foglalt s jelenleg Bozzay János javára tulajdonjogilag előjegyzett ingatlanságokból álló 177,782 frta becsült birtokára nevezve bírói árverés elrendelést, ennek a helyszínén az illető községében leendő eszközésére az első árverés határideje 1878. évi augusztus 8-ik napjára, a második határidőül 1878. szeptember 9-ik napja mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becár alól el fog adati.

Az árverezni kívánók tartoznak a becártéknek 10% bánatpénz letenni, az ígért vételért pedig 3 részletben és pedig az árverésnél azonnal 1/3 részét, az árveréstől számított 6 hónap alatt 1/3 részét és további 12 hónap múlva, az utolsó 1/3 részét 8% kamatokkal együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az utolsó részletben lesz beszámítandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a tekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelemzetnek továbbá a többi nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetők végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentésük be, ellenkező esetben módosi ügyvéd Sziros József hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni, végre

felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend. 466. §. értelmében e hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen tekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottatni.

Az árverés foganatosításával Keresztes Gyula módosi kir. köjgyezgő úr, jelentése bevarása mellett, megbízatik.

Kelt Módoson a kir. járásbírósi mint tekkönyvi hatóságnál, 1877. évi február 25-ik napján.

1549. sz. k. i.

Pályázat.

(69-3.3)

Jung Henrik községi orvosnak lemondása folytán a jánosföldi községorvosi állomás megüresedvén — ezen orvosi állomásnak közválasztás útján leendő betöltésére a határidő f. é. június 5-ik napjának d. e. 10 órájára valamint ugyan e községben eddig be nem töltött szülésznői állomásnak szinte választás útján eszközözendő betöltésére f. é. június 5-ik napjának d. e. 11 órájára Jánosföld községében tüzetik ki.

Az orvosi állomással összekötve van évi 500 ftnyi fizetés és minden látogatásért 30 kr.

A községi szülésznőnek évi fizetése 100 ft. Mi is oly felhívással közhírré tétetik, hogy ezen orvosi szülésznői állomásra pályázni szándékozók szabályszerűen felszerelt folyamódványukat a választást megelőző napig ezen szolgabírósnál benyujtsák.

Kelt Módoson, 1878. évi május 6-án.

Lebanovich István,
szolgabíró.

1516. sz. k. i. 1878. Pályázat.

(73-3.2)

Tógyér és Gyér községében a körjegyzői állomás lemondás folytán megüresedvén, ennek a tögyéri községében megartandó választás útján leendő betöltésére a határidő ezennel f. évi június 12-ik napjának reggeli 10 órájára kitűzetik.

Az évi járandóságok következők:

I. Tógyér község részéről.

1. készpénzben 115 ft. 50 kr., 2. nyolcvan mázsa széna = 65 ft., 3. két öl fa = 20 ft., 4. négy öl szalma = 20 ft., 5. uti átalány 30 ft., 6. irodaszerekrei átalány 30 ft., 7. negyven pozsonyi-mérő tiszta buza, 8. szabad lakás kerttel, szabad őrles és fuvarozás, 9. a szolgabírói járáson kívüli és az ujoncozói utazásoknál 3 ft. napidíj, 10. négy darab szarvasmarha és 6 darab sertésnek szabad legettetése, 11. a feleknél szerkesztendő magán-munkálatok után a megyehatóságilag jóváhagyott és betekinthető községi szabályrendeletben megállapított díjak.

II. Gyér község részéről.

1. készpénz 215 ft., 2. irodaszerekrei átalány 15 ft., 3. uti átalány 20 ft., 4. a járáson kívüli és ujoncozói utazásoknál szinte 3 ft. napidíj, végül 5. magán-munkálatokért a szabályrendelettel megállapított díjak.

Pályázni kívánók felhivatnak az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 83. §-ai értelmében kellőleg felszerelt kérvényeket, melyekben a hivatalos magyar nyelven kívül, még a német, román és szerb nyelvek bírása is okmányilag igazolandó, alóliirt szolgabírához a választást megelőző napig benyujtani.

Kelt Módoson, 1878. évi május 12-én.

Lebanovich István,
szolgabíró.

1731. sz. k. i.

Pályázat.

(81-3.1)

Az alább nevezett községekben és érintett évi járandóság mellett rendszeresített községi orvosi és községi szülésznői állomásoknak a vonatkozólagos községekben választás útján leendő betöltésére a határidők következőkép tüzetnek ki:

1. Szécsány községében községi orvosi állomás 400 ft. évi fizetéssel 1878. évi június 24-én d. e. 9 órakor.
2. Szécsány községében szülésznői állomás 120 ft. évi fizetéssel ugyan az nap d. e. 11 órakor.
3. Stefanföld községében szülésznői állomás 90 ft. évi fizetéssel 1878. évi június 26-án d. e. 10 órakor.
4. Csebzsa községében szülésznői állomás 120 ft. évi fizetéssel 1878. évi július 1-én d. e. 9 órakor.
5. Dinyás községében szülésznői állomás 90 ft. évi fizetéssel 1878. évi július 2-ik napján d. e. 9 órakor.
6. Szerb-Szt.-Márton községében szülésznői állomás 90 ft. évi fizetéssel 1878. évi július 2-ik napján d. e. 11 órakor.
7. Ivánda községében szülésznői állomás 60 ft. évi fizetéssel 1878. évi július 3-án d. e. 9 órakor.

Megjegyztetik, hogy a kitüntetett fizetésen kívül minden községben a képviselő testület által megállapított látogatási díjak is járnak.

Miről a pályázni kívánók kellőleg okmányokkal támogatott kérvényüknek a választást megelőző napig alóliirt szolgabíróhoz leendő betérjesztés céljából értesítettnek.

Kelt Módoson, 1878. évi május 22-én.

Lebanovich István,
szolgabíró.

1989. sz. k. i. 1878.

Pályázat.

(79-3.1)

Wagner Ede volt kis-jécsai jegyző elhalálása által ezen állomás megüresedvén, arra a pályázat ezennel azzal iratik ki, hogy a választás Kis-Jécsa községében f. é. június 19-én d. e. 9 órakor fog megtartatni.

Ezen állomással a következő fizetés és illetmény van egyben kötve:

1. szabad lak az eddigi jegyzői lakban, udvar és kerttel;
2. készpénz évi 500 ft.;
3. uti átalány évi 50 ft.;
4. magán munkálatok a községi alapszabályok szerint; pályázók felhivatnak, miszerint a törvényszabta lélekkel felszerelt folyamódványait legfeljebb f. é. június 18-án ezen szolgabírószághoz beküldeni el ne mulasszák, megjegyzem még, hogy a hivatalos magyar nyelven kívül a német nyelv ismerete szóbelileg és írásilag is megkívántatik.

Kelt Csenyén, 1878. évi május 23-án.

Dellimanich,
szolgabíró.

Pályázat.

(71-3.3)

Torontálmegyei Bresztovác község jegyzői állomás üresedésbe jött, ezen állomásnak betöltése végett pályázat iratik ki; pályázni kívánó szabályszerűen felszerelt folyamódványában, mely okvelten a választásra kitézett határnap előtt 3 nappal alóliirt szolgabírósnál benyujtandó léssen, kimutatni köteles, hogy a magyar, szerb és német nyelvet írás- és olvasásban bírja, a választás 1878. évi június 5-én Bresztovác községében fog megtartatni.

Ezen állomással összekötött javadalmak 400 frt. készpénz fizetés és szabad lakás; magány irományok elkészítése pedig a községgel kötendő egyezmény szerint leendő díjazva.

Páncsován, 1878. május 6-án.

Radosavljevits,
szolgabíró.

Folytatás a mellékletben.